

Modernizace traťového úseku Nymburk (mimo) – Lysá nad Labem (mimo)

Biologické posouzení

srpen 2017



Předmět posouzení: Modernizace trat'ového úseku Nymburk (mimo) – Lysá nad Labem (mimo)

Zpracovali: Ing. Mgr. Michal Pravec (hlavní řešitel, obojživelníci, plazi a savci)
Ing. Jolanta Pravcová (botanika)
RNDr. Ondřej Sedláček, Ph.D. (ptáci, denní motýli),
Bc. David Sommer (brouci)

Kontakt: Ing. Mgr. Michal Pravec
Stará Osada 33
466 05 Jablonec nad Nisou
pravec@ekologicke-poradenstvi.cz
www.ekologicke-poradenstvi.cz
tel: + 420 601 330 009

V Jablonci nad Nisou, dne 31. srpna 2017



.....
Mgr. Ing. Michal Pravec

Obsah

Úvod	4
Metodika	5
Základní administrativní a technicko- ekonomické údaje	9
Charakteristika zájmového území	10
Biologický průzkum	13
Předpokládané přímé a nepřímé vlivy na rostliny a živočichy	26
Popis opatření navržených k prevenci	29
Shrnutí a závěr	30
Prameny	31

Úvod

Podkladem pro provedení biologického posouzení byly projektové koncepty firmy SUDOP Praha, které obsahovaly zákresy silničních nadjezdů a nových silničních tras podél úseku železnice Nymburk – Lysá nad Labem, který má být modernizován.

Předmětem posouzení byly především traťové úseky 325,5 – 327,5, 327,5 -329,5 329,5 -331,3 km, na kterých byly vyznačeny nové nadjezdy a nové přeložky místních komunikací vyvolané modernizací železniční tratě (viz obrázky dole).



Obrázek 1 vyznačení území biologického posouzení

Cílem biologického posouzení bylo vyhodnocení vlivu nových přeložek místních silničních komunikací a úpravy železničního svršku na místní rostliny a živočichy dle struktury § 18 (Biologické hodnocení) k § 67 odst. 1 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

Metodika

Metodika postupu zpracování posouzení

Hodnocené úseky byly navštíveny 4 odborníky ve třech kontrolních dnech, a to v měsíci květnu a červnu 2017. V rámci první návštěvy byl proveden výběr lokalit z hlediska relevance vyhodnocení případných vlivů výstavby nadjezdů a přeložek a výběr relevantních dotčených skupin rostlin a živočichů. Během následujících návštěv byly na vybraných lokalitách provedeny standardní biologické průzkumy indikačních skupin. Relevance skupin byla posouzena podle typů biotopů a možných zásahů do těchto stanovišť.

Pro biologické posouzení byly vybrány tyto skupiny rostlin a živočichů

- a) Cévnaté rostliny (dřeviny a byliny)
- b) Motýli
- c) Brouci
- d) Obojživelníci
- e) Plazi
- f) Ptáci
- g) Savci (střední a velcí)

Metodika biologického průzkumu

Metodika průzkumu rostlin

Lokalita byla navštívena v časně letním aspektu 18. 6. 2017. Terénní šetření zachytilo fenologicky pokročilejší stádium, kdy bylo možné zjistit výskyt většiny významných taxonů. Průzkum byl proveden v lokalitách potenciálně zranitelnějších z pohledu ochrany přírody. Z průzkumu byly pořízeny seznamy taxonů vyskytujících se v jednotlivých dílčích územích. Použité názvosloví rostlin vychází z Klíče ke květeně České republiky (Kubát et al. 2002). Floristický soupis taxonů obsahuje zároveň informace o stupni ohrožení dle vyhlášky č. 395/1992 Sb. a dle Červeného seznamu (Gulich 2012)

Denní motýli

Průzkum fauny denních motýlů proběhl dne 9. 6. 2017 mezi 10:00 – 16:00. Navštíveny byly hlavně potenciální biotopy motýlů, tj. luční okraje, lemy lesníků, železniční násypy, keřové linie, okraje vesnic apod.

Brouci

Průzkum fauny brouků byl proveden dne 9. 6. 2017 mezi 6:00 – 16:00. Navštíveny byly především potencionální biotopy brouků, tj. luční okraje, lemy lesíků, železniční náspy, keřové linie, okraje vesnic apod. Sběr byl prováděn pomocí smyku vegetace, sklepu keřového a stromového patra a také individuálním sběrem (odklápění kamenů, obcházení květů rostlin/keřů, prohlížení kůry osluněných stromů, rozebrání starých kusů dřeva a kořenů atd.).

Ptáci

Průzkum avifauny byl proveden dne 9. 6. 2017 mezi 6:00 – 10:00. Průzkum lokality byl prováděn v celé ploše jednotlivých úseků s cílem prozkoumat všechny hlavní biotopy. Během procházení lokality byli zaznamenáváni všichni slyšení a vidění jedinci ptáků a jejich poloha zanesena do mapy. Pro mapování byla zvolená zjednodušená mapovací metoda (Janda a Řepa 1986), která spočívá v zaznamenávání všech slyšených i viděných jedinců do mapy se zákresem přesné polohy ptáka v terénu.

Metodika průzkumu obojživelníků a plazů

Pro průzkumy obojživelníků a plazů byla zvolená metodika vizuálního pozorování a determinace (2x návštěva lokality 2. 5. a 18. 6. 2017).

Savci

Průzkum byl prováděn pozorováním středních a větších savců (2x návštěva lokality 2. 5. a 18. 6. 2017) včetně sledování pobytových značek (stopy, trus, okusy, pelech, aj.).

Charakteristika lokalit

Úsek 1 – Rozkoš a Kostomlaty nad Labem:

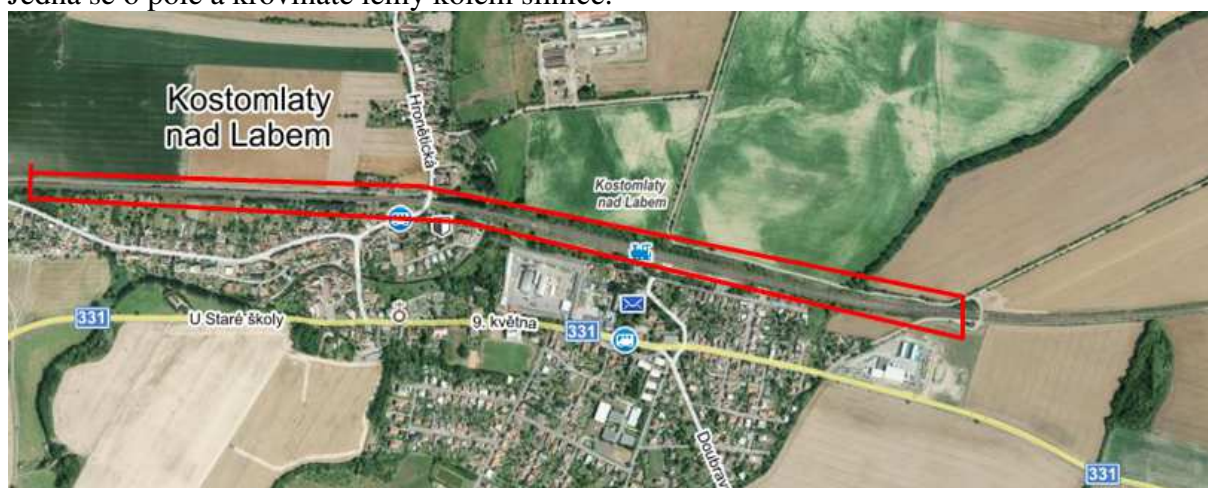
Jedná se o fragment převážně listnatého lesa obklopeného poli. Severně od silnice menší louka, v době průzkumu posekaná, dále roztroušené křoviny a lem železničního náspu s vyšší bylinnou vegetací.



Obrázek 2 vymezení úseku 1 červeným polygonem

Úsek 2 - Kostomlaty nad Labem:

Jedná se o pole a křovinaté lemy kolem silnice.



Obrázek 3 vymezení úseku 2 červeným polygonem

Úsek 3 – Kamenné zboží:

Jedná se o pole, drobné fragmenty ruderální vegetace a pásy křovin mezi poli.



Obrázek 4 vymezení úseku 3 červeným polygonem



Úsek 1 – Rozkoš – Kostomlaty nad Labem



Úsek 2 – Kostomlaty nad Labem



Úsek 3 – Kamenné zboží

Obrázek 5 obrázky jednotlivých pozorovaných úseků 1 - 3

Základní administrativní a technicko – ekonomické údaje

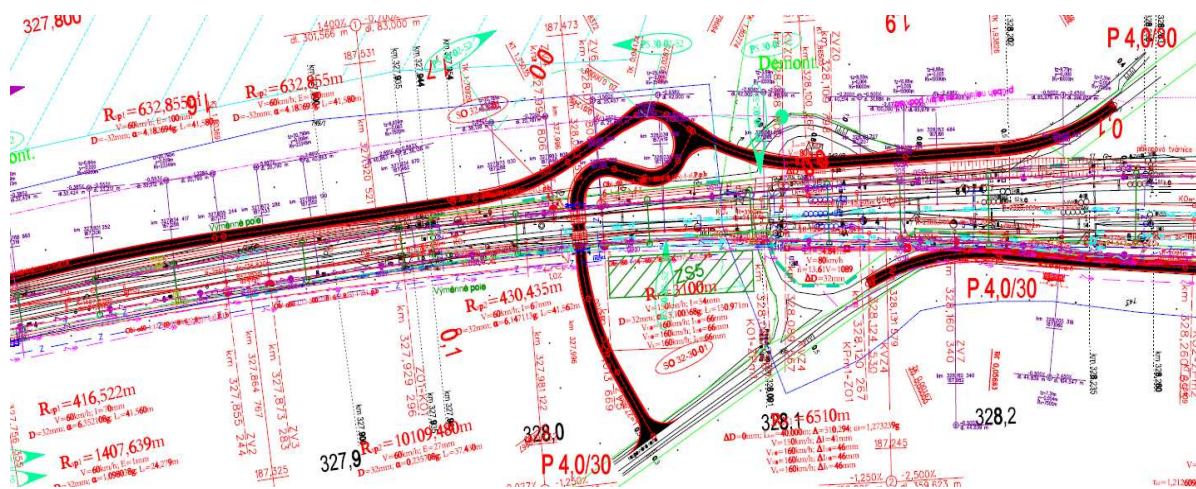
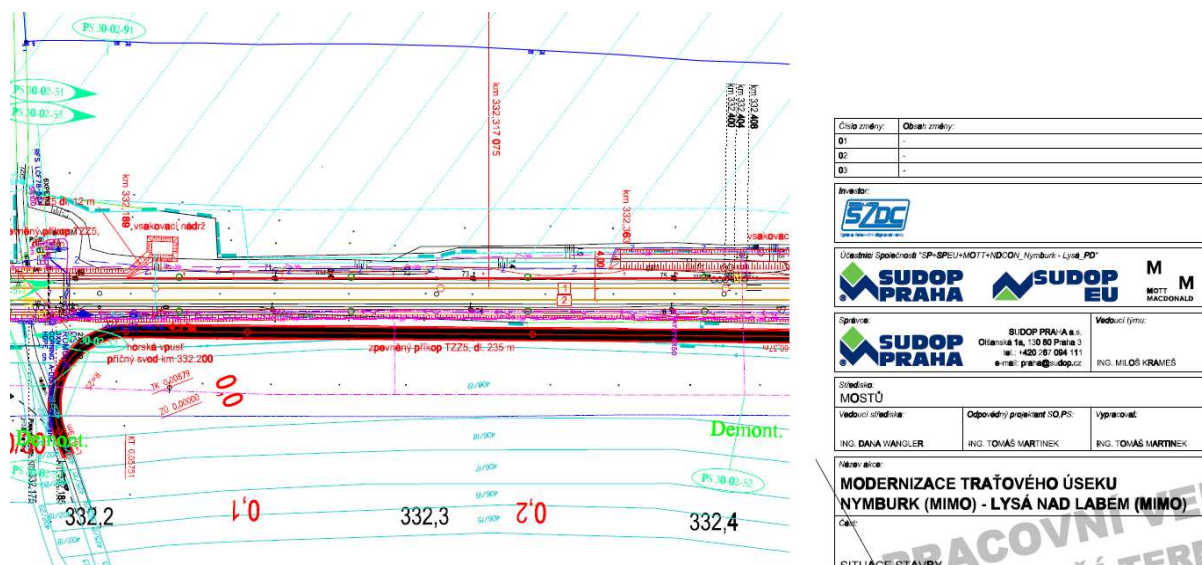
Místo: kraj Středočeský,

Okres: Nymburk,

Katastrální území: Kamenné Zboží, Kostomlaty nad Labem,

Předmětem posouzení je záměr “ Modernizace traťového úseku Nymburk (mimo) – Lysá nad Labem (mimo)”.

Počet záměrů: V době posouzení nebyly k dispozici bližší textové informace o jednotlivých stavebních objektech (např. délka a šířka nových komunikací, technické řešení a rozměry přemostění, umístění staveniště atd.). Z tohoto důvodu byly posuzovány zejména linie přeložek silnic a železničního svršku zakreslené v pracovních verzích projektových dokumentací včetně nejbližšího okolí.



Obrázek 6 ukázka z pracovních verzí projektových dokumentací přeložek silnic a přemostění

Charakteristika zájmového území

Přírodní podmínky území

Z hlediska biologického hodnocení je důležitá zejména přírodní charakteristika území, tj. příslušnost k biogeografickému regionu a fyto geografické zařazení území. Hodnocená lokalita náleží do Polabského bioregionu. Bioregion leží ve střední části středních Čech, zabírá Terežínskou, Mělnickou a Nymburskou kotlinu a rozkládá se v nejnižší části české tabule. Typickým rysem bioregionu je katéná niv, nízkých a středních teras. Biota patří do 2., bukovno-dubového vegetačního stupně, vlivem substrátu ovšem bez buku, naproti tomu s přirozeně hojnou borovicí lesní. Na terasách převažují borové doubravy s výskytem sarmatských prvků, v podmáčených sníženinách jsou typické slatinné černavy s ojedinělým výskytem českého endemitu tučnice české. Biota je celkově dosti diverzifikovaná, výběžek pod soutokem s Vltavou však je méně pestrý. V nivě Labe jsou četné zbytky dnes již nezaplavovaných lužních lesů, fragmenty slatin a mrtvých ramen. Na vyšších terasách jsou hojné kulturní bory. Nivní louky jsou zastoupeny relativně málo, dominuje orná půda, značnou plochu zabírají sídla.

Reliéf

Reliéf bioregionu má charakter roviny s výškovou členitostí do 30 m, pouze v oblasti výskytu svědeckých vrchů má charakter ploché pahorkatiny s členitostí 30 - 75 m. Nejnižším bodem je koryto Labe u Lovosic s kótou 140 m, nejvyšším kóta cca 235 m jihovýchodně od Mělníka. Typická výška bioregionu je 145 - 200 m.

Podnebí

Dle Quitta leží celý bioregion v teplé oblasti T2, je značně teplý a má nejvyšší průměrné teploty v Čechách (Mělník 8,7 °C, Poděbrady 8,9 °C, Kolín 9,0 °C). Srážky stoupají od západu k východu: Litoměřice 473 mm, Bukol 493 mm, Mělník 527 mm, Poděbrady a Kolín 560 mm, ale Přelouč již 593 mm.

Půdy

V labské nivě převládá typická fluvizem (typu vega). Na terasových štěrkopískách vystupují chudé (oligobazické) arenické kambizemě, na vátých pískách málo vyvinuté půdy typu kyselých rankerů. V plochých, špatně drenovaných okrsích podél bočních přítoků Labe se vyskytují černice, obvykle víceméně oglejené, na výchozech křídly se vyvinuly pararendziny. Černozemě a hnědozemní šedozemě se váží na pokryvy spraše a sprašovitých hlín, větší ostrovy tvoří na levém břehu proti Mělníku a níže po proudu. Místy významné plochy tvoří organozemě (slatinné půdy, násatě) a glejové fluvizemě, lokálně značně karbonátově vápnité. Organozemě jsou vyvinuty nejvýrazněji v Mělnické kotlině.

Biota

Bioregion leží v termofytiku a zaujímá fyto geografické okresy 5. Terežínská kotlina a 11. Střední Polabí a část fyto geografického podokresu 7b. Podřipská tabule (terasy Labe a Vltavy).

Potenciální přirozenou vegetací říčních niv jsou lužní porosty podsvazu *Ulmenion* (*Ficario-Ulmetum campestris*), které se na nejvlhčích místech střídaly s ostrůvky vrbin svazu *Salicion albae*. Na slatinách, nepřeplovovaných každoročními záplavami, jsou potenciální vegetací olšiny svazu *Alnion glutinosae*. Na vyšších terasách jsou potenciální vegetací acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), zřejmě i s autochtonní borovicí, které na extrémnějších stanovištích přecházely do borů svazu *Dicrano-Pinion* a na těžších, podmáčených půdách i ve vegetaci asociace *Tilio-Betuletum*. Vzácně byly přítomny

dubohabrové háje (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), teplomilné doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*) jen výjimečně na opukových vyvýšeninách. Primární bezlesí bylo ostrůvkovité a mělo podobu jednak slatinné vegetace extrémních asociací svazů *Caricion davallianae* (např. *Schoenetum nigricantis*) a *Magnocaricion elatae* (*Cladietum marisci*), a dále katény vodní a mokřadní vegetace, kterou tvořily různé asociace svazů *Phragmition communis*, *Phalaridion arundinaceae*, *Caricion gracilis*, *Oenanthion aquaticae*, *Hydrocharition*, *Nymphaeion albae* a *Potamion lucentis*.

Přirozená náhradní vegetace vlhkých luk je představována různými typy, které náležejí svazům *Calthion* i *Molinion*, často přecházejí i do ostřicových porostů svazu *Caricion gracilis*. Na slatinách jsou typické různé asociace svazu *Caricion davallianae* (např. *Juncetum subnodulosi* a *Seslerietum uliginosae*). Na suchých stanovištích jsou to zejména suché trávníky svazu *Plantagini-Festucion ovinae*, které přecházejí na otevřenějších místech do vegetace svazů *Corynephorion* a *Koelerion glaucae*. Pouze na opukových elevacích se vyskytuje vegetace svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*.

Flóra je dosti pestrá, převažuje soubor nivních druhů středoevropského typu. Zejména na slatinách, které mají reliktní charakter, jsou zastoupeny i exklávní prvky a výjimečně i endemity. K typickým druhům patří sněženka předjarní (*Galanthus nivalis*), česnek medvědí (*Allium ursinum*), hrachor bahenní (*Lathyrus palustris*), středoevropský endemit krušík polabský (*Epipactis albensis*). Druhy demontánní jsou nečetné, např. knotovka lesní (*Melandryum sylvestre*). Mezi kontinentálními druhy (v některých případech sarmatské tendence) jsou kozinec písečný (*Astragalus arenarius*), sinokvět chrpovitý (*Jurinea cyanoides*), violka nízká (*Viola pumila*), jarva žilnatá (*Cnidium dubium*), ostřice banátská (*Carex buekii*), mečík bahenní (*Gladiolus palustris*), dříve matizna bahenní (*Oristecum palustre*), len vytrvalý (*Linum perenne*). Druhů, evidentně přesahujících z Panonie, je málo, příkladem je lněnka větvená (*Thesium arvense*). Na reliktních stanovištích slatin a písků jsou zastoupeny jednak druhy boreokontinentální, např. třtina tuhá (*Calamagrostis stricta*), tomkovice vonná (*Hierochloa odorata*), lněnka bezlistenná (*Thesium ebracteatum*), ostřice Buxbaumova (*Carex buxbaumii*), hlízovec Loeselův (*Liparis loeselii*), dříve i rosnatka anglická (*Drosera anglica*), jednak druhy alpidské, alpidsko-baltické, respektive baltické, k nimž náleží třtina pestrá (*Calamagrostis varia*), šášina načernalá (*Schoenus nigricans*), š. rezavá (*S. ferrugineus*), kohátka kalíškatá (*Tofieldia calyculata*), pýchava slatinná (*Sesleria uliginosa*) a tučnice obecná (*Pinguicula vulgaris*). Od ní je odvozen neoendemit tučnice česká (*Pinguicula bohemica*).

Krajina bioregionu je vodohospodářskými úpravami a hospodářskou činností silně pozměněná, s náhradními společenstvy kulturní stepi a mozaikou druhotných lesních stanovišť menšího rozsahu. Odpovídající fauna hercynského původu je silně ochuzená, se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonohá), s ojedinělými zástupci xerothermní fauny (ještěrka zelená). Významným fenoménem je niva Labe, s torzy svérázné fauny na polabských pískách (vřetenuška pozdní, keřnatka vrásčitá), se zbytky lužních lesů (moudivláček lužní, cvrčilka říční), mokřadů a luk s periodickými tůněmi (korýši, měkkýši jantarka obecná, keřovka plavá aj., ptáci vodouš rudonohý, cvrčilka slavíková aj.) Labe a jeho větší přítoky náleží do cejnového pásma, v Labi je však biota decimována znečištěním.

Významné druhy - Savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*). Ptáci: chrástal malý (*Porzana parva*), vodouš rudonohý (*Tringa totanus*), mandelík hajní (*Coracias garrulus*), břehule říční (*Riparia riparia*), crvčilka říční (*Locustella fluviatilis*), c. slavíková (*L. luscinioides*), sýkořice vousatá (*Panurus biarmicus*), moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*), havran polní (*Corvus frugilegus*). Obojživelníci: ropucha krátkonohá (*Bufo calamita*), skokan štíhlý (*Rana dalmatina*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*). Plazi: ještěrka zelená (*Lacerta viridis*). Měkkýši: keřnatka vrásčitá (*Euomphalia strigella*), hlemýžď zahradní (*Helix pomatia*),

jantarka obecná (*Succinea putris*), keřovka plavá (*Bradybaena fruticum*), závornatka kyjovitá (*Clausilia pumila*), pláštěnka sliznatá (*Myxas glutinosa*). Hmyz: vřetenuška pozdní (*Zygaena laeta*). Koryši: žábronožky *Siphonophanes grubii*, *Branchipus schaefferi*, listonozi *Lepidurus*, *Apus*, škeblivky *Ostracoda*.

Ochrana přírody a krajiny

Lokality soustavy NATURA 2000

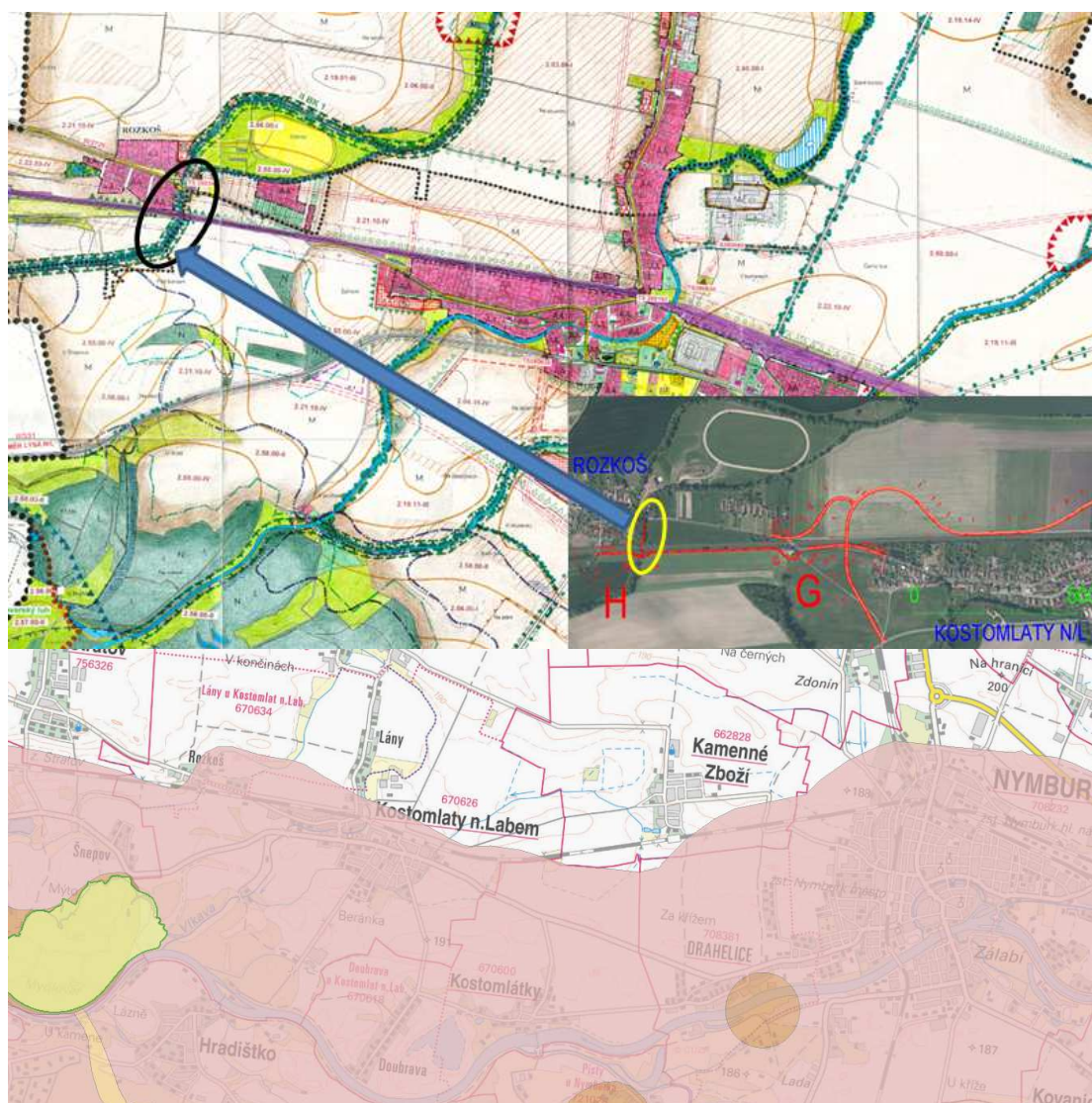
Do zájmového území nezasahuje žádná lokalita ze soustavy NATURA.

Zvláště chráněná území

Do zájmového území nezasahuje žádné zvláště chráněné území.

Územní systém ekologické stability

Zájmovým územím prochází okraj nadregionálního biokoridoru Labe K 10 a hodnocený záměr na jednom místě protíná lokální biokoridor II BK 1 (Hronětický potok).



Biologický průzkum

Botanika

Úsek 1 Rozkoš - Kostomlaty - les v západní části

Smíšený lesní porost, ve stromovém patru se pomístně střídají dominanty akát bílý, dub letní, topol kanadský, borovice lesní, přimíšená je třešeň ptačí, topol bílý aj. dřeviny. Keřové patro tvoří ve vlhčích úsecích střemcha, brslen, jinde svída krvavá, ostružiník křovitý. Bylinné patro je složeno vesměs z nitrofilních druhů (kopřiva dvoudomá, vlašovičník větší, měrnice černá, netýkavka malokvětá, lopuch větší apod. Ve vegetaci nejsou zastoupeny zvláště chráněné druhy ani druhy z „Červeného seznamu“. Netýkavka malokvětá a trnovník akát se řadí mezi invazní taxony.

Tabulka 1: přehled zjištěných druhů na úseku 1 v lesním ekosystému

Druh	České jméno
<i>Achillea millefolium</i> agg.	řebříček obecný
<i>Aegopodium podagraria</i>	bršlice kozí noha
<i>Allium oleraceum</i>	česnek planý
<i>Arctium lappa</i>	lopuch větší
<i>Arctium tomentosum</i>	lopuch plstnatý
<i>Arrhenatherum elatius</i>	ovsík vyvýšený
<i>Ballota nigra</i>	měrnice černá
<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá
<i>Bromus sterilis</i>	sveřep jalový
<i>Chelidonium majus</i>	vlašovičník větší
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá
<i>Elytrigia repens</i>	pýr plazivý
<i>Euonymus europaea</i>	brslen evropský
<i>Galium aparine</i>	svízeľ přítula
<i>Geum urbanum</i>	kuklík městský
<i>Humulus lupulus</i>	chmel otáčivý
<i>Impatiens parviflora</i>	netýkavka malokvětá
<i>Lysimachia nummularia</i>	vrbina penízková
<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní
<i>Populus × canadensis</i>	topol kanadský
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí
<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná
<i>Quercus robur</i>	dub letní
<i>Robinia pseudacacia</i>	trnovník akát
<i>Rubus fruticosus</i> agg.	ostružiník křovitý
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý
<i>Stellaria media</i>	ptačinec prostřední
<i>Torilis japonica</i>	tořice japonská
<i>Urtica dioica</i>	kopřiva dvoudomá

Úsek 1 Rozkoš - Kostomlaty – vodní ekosystémy - rybníček Kostomlaty a Hronětický náhon - Rozkoš

Malá vodní plocha, téměř bez vody. Dno rybníka kolonizovala rostlinná společenstva s dominantním orobincem úzkolistým. V okolních pobřežních porostech roste vrba bílá, škumpa orobincová, chmel otáčivý, opletník plotní aj. Ve vegetaci nejsou zastoupeny zvláště chráněné druhy ani druhy z „Červeného seznamu“.

Podél Hronětického náhonu mezi silnicí spojující Rozkoš s Kostomlaty (cca 80 m) dominují břehové porosty topolů kanadských, jasanů ztepilých a černého bezu. Koryto náhonu v době průzkumů bylo téměř bez vody a je velmi zastíněné.



Obrázek 8 pohled na Hronětický náhon u železniční trati

Tabulka 2 přehled zjištěných druhů na úseku 1 poblíž rybníčku

Druh	České jméno
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	žabník jitrocelový
<i>Calystegia sepium</i>	opletník plotní
<i>Eleocharis palustris</i> agg.	bahnička bahenní
<i>Epilobium hirsutum</i>	vrbovka chlupatá
<i>Galium palustre</i>	svízel bahenní
<i>Humulus lupulus</i>	chmel otáčivý
<i>Lycopus europaeus</i>	karbinec evropský
<i>Lysimachia nummularia</i>	vrbina penízková
<i>Lysimachia vulgaris</i>	vrbina obecná
<i>Lythrum salicaria</i>	kyprej vrbice
<i>Malva sylvestris</i> var. <i>mauritiana</i>	sléz lesní maurský
<i>Phragmites australis</i>	rákos obecný
<i>Poa trivialis</i>	lipnice obecná
<i>Potentilla anserina</i>	mochna husí
<i>Potentilla reptans</i>	mochna plazivá
<i>Rhus hirta</i>	škumpa orobincová
<i>Salix alba</i>	vrba bílá
<i>Typha angustifolia</i>	orobinec úzkolistý
<i>Populus</i> × <i>canadensis</i>	topol kanadský
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý

Úsek 2 Rozkoš - Kostomlaty – vodní tok Vlkava

Vodní tok na okraji zástavby Kostomlat s doprovodnou vegetací. Vodní tok je mírně zahloubený pod úroveň okolního terénu s pomalu tekoucí vodou. Na jejím povrchu se vyskytují společenstva vláknitých řas. Z makrofyt se zde při okrajích nachází okřehek, zblochan obrovský, máta, rozrazil drchničkovitý. Svahy jsou porostlé travními společenstvy sv. *Arrhenatherion elatioris* degradujícími vlivem absence údržby. Ve vegetaci nejsou zastoupeny zvláště chráněné druhy ani druhy z „Červeného seznamu“.



Obrázek 9 Vlkava poblíž železniční trati v Kostomlatech n L.

Tabulka 3 přehled zjištěných druhů na úseku 1 podél vodního toku Vlkava

Druh	České jméno
<i>Aegopodium podagraria</i>	bršlice kozí noha
<i>Arrhenatherum elatius</i>	ovsík vyvýšený
<i>Ballota nigra</i>	měrnice černá
<i>Bromus sterilis</i>	sveřep jalový
<i>Calystegia sepium</i>	opletník plotní
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá
<i>Crepis biennis</i>	škarda dvouletá
<i>Dactylis glomerata</i>	srha laločnatá
<i>Equisetum arvense</i>	přeslička rolní
<i>Filipendula ulmaria</i>	tužebník jilmový
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý
<i>Galium aparine</i>	svízel přítula
<i>Geranium pratense</i>	kakost luční
<i>Geum urbanum</i>	kuklík městský
<i>Glyceria maxima</i>	zblochan vodní
<i>Humulus lupulus</i>	chmel otáčivý
<i>Iris pseudacorus</i>	kosatec žlutý
<i>Juglans regia</i>	ořešák královský
<i>Lemna minor</i>	okřehek menší
<i>Mentha sp.</i>	máta

<i>Myosotis palustris</i> agg.	pomněnky bahenní
<i>Phalaris arundinacea</i>	chrastice rákosovitá
<i>Pimpinella major</i>	bedrník větší
<i>Rosa</i> sp.	růže
<i>Salix viminalis</i>	vrba košíkářská
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý
<i>Stellaria nemorum</i>	ptačinec hajní
<i>Urtica dioica</i>	kopřiva dvoudomá
<i>Veronica anagallis-aquatica</i>	rozrazil drchničkovitý

Úsek 2 Kostomlaty - podél trati

Úsek podél železniční trati přiléhající k okraji obce Kostomlaty. Tvoří jej pás zeleně podél trati ovlivněný údržbou tělesa dráhy - vyřezáváním náletů, aplikací herbicidů. Vegetace má ruderalní charakter, nejsou zde zastoupeny zvláště chráněné druhy ani druhy z „Červeného seznamu“. Kustovnice cizí se řadí mezi poměrně agresivní invazní taxony.

Tabulka 4 přehled zjištěných druhů na úseku 2 Kostomlaty - podél trati

Druh	České jméno
<i>Achillea collina</i>	řebříček chlumní
<i>Anthriscus sylvestris</i>	kerblík lesní
<i>Arrhenatherum elatius</i>	ovsík vyvýšený
<i>Artemisia vulgaris</i>	pelyněk černobýl
<i>Calamagrostis epigejos</i>	třtina křovištní
<i>Carduus acanthoides</i>	bodlák obecný
<i>Cirsium arvense</i>	pcháč oset
<i>Conium maculatum</i>	bolehlav plamatý
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá
<i>Dactylis glomerata</i>	srha laločnatá
<i>Descurainia sophia</i>	úhorník mnohodílný
<i>Echinops sphaerocephalus</i>	bělotrn kulatohlavý
<i>Elytrigia repens</i>	pýr plazivý
<i>Equisetum arvense</i>	přeslička rolní
<i>Erysimum cheiranthoides</i>	trýzel malokvětý
<i>Euphorbia esula</i>	prýšec obecný
<i>Galium album</i>	svízel bílý
<i>Geranium robertianum</i>	kakost smrdutý
<i>Hypericum perforatum</i>	třezalka tečkovaná
<i>Lathyrus tuberosus</i>	hrachor hlíznatý
<i>Lycium barbarum</i>	kustovnice cizí
<i>Melilotus officinalis</i>	komonice lékařská
<i>Oenothera biennis</i> agg.	pupalka dvouletá
<i>Papaver rhoeas</i>	mák vlčí
<i>Parthenocissus inserta</i>	loubinec popínavý
<i>Poa compressa</i>	lipnice smáčkutá
<i>Securigera varia</i>	čičorka pestrá
<i>Silene latifolia</i> subsp. <i>alba</i>	silenska široolistá bílá

<i>Sonchus asper</i>	mléč drsný
<i>Tanacetum vulgare</i>	vratič obecný
<i>Tripleurospermum inodorum</i>	heřmánkovec nevonný
<i>Urtica dioica</i>	kopřiva dvoudomá

Úsek 3 Kamenné Zboží

Východně od okraje sídla Kamenné Zboží protéká regulovaný vodní tok periodického charakteru, zahluobený po terén. Tvoří linii zeleně odlišného charakteru vůči zemědělským kulturám na orné půdě, které ji obklopují. Je zastoupena ruderálními společenstvy tř. *Artemisietea vulgaris* (suchomilná ruderální vegetace s dvouletými a vytrvalými druhy), zejm sv. *Convolvulo arvensis-Elytrigion repentis*. Keře (hlohy, růže, bez černý) se vyskytují pouze podél kanalizovaného toku. Ve vegetaci nejsou zastoupeny zvláště chráněné druhy ani druhy z „Červeného seznamu“.



Obrázek 10 pohled na lokalitu Kamenné Zboží

Tabulka 5 přehled zjištěných druhů na úseku 3 Kamenné Zboží

Druh	České jméno
<i>Achillea collina</i>	řebříček chlumní
<i>Aethusa cynapium</i>	tetlucha kozí pysk
<i>Apera spica-venti</i>	chundelka metlice
<i>Arctium tomentosum</i>	lopuch plstnatý
<i>Arrhenatherum elatius</i>	ovsík vyvýšený
<i>Artemisia vulgaris</i>	pelyněk černobýl
<i>Ballota nigra</i>	měrnice černá
<i>Bromus hordeaceus</i>	sveřep měkký
<i>Bromus sterilis</i>	sveřep jalový
<i>Bryonia alba</i>	posed bílý
<i>Capsella bursa-pastoris</i>	kokoška pastuší tobolka
<i>Carduus acanthoides</i>	bodlák obecný
<i>Chelidonium majus</i>	vlaštovičník větší
<i>Clematis vitalba</i>	plamének plotní
<i>Consolida regalis</i>	ostrožka stračka

<i>Convolvulus arvensis</i>	svlačec rolní
<i>Crataegus sp.</i>	hloh
<i>Dactylis glomerata</i>	srha laločnatá
<i>Datura stramonium</i>	durman obecný
<i>Descurainia sophia</i>	úhorník mnohodílný
<i>Echium vulgare</i>	hadinec obecný
<i>Elytrigia repens</i>	pýr plazivý
<i>Euphorbia esula</i>	pryšec obecný
<i>Falcaria vulgaris</i>	srpek obecný
<i>Galium aparine</i>	svízel přítula
<i>Geranium pusillum</i>	kakost maličký
<i>Geum urbanum</i>	kuklík městský
<i>Impatiens parviflora</i>	netýkavka malokvětá
<i>Lathyrus pratensis</i>	hrachor luční
<i>Lathyrus tuberosus</i>	hrachor hlíznatý
<i>Lolium perenne</i>	jílek vytrvalý
<i>Matricaria discoidea</i>	heřmáněk terčovitý
<i>Medicago sativa</i>	tolice setá
<i>Papaver rhoeas</i>	mák vlčí
<i>Polygonum aviculare agg.</i>	rdesno ptačí
<i>Potentilla reptans</i>	mochna plazivá
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná
<i>Rosa sp.</i>	růže
<i>Rumex crispus</i>	šťovík kadeřavý
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý
<i>Sonchus asper</i>	mléč drsný
<i>Taraxacum sect. Ruderalia</i>	pampelišky smetánky
<i>Urtica dioica</i>	kopřiva dvoudomá
<i>Veronica arvensis</i>	rozrazil rolní

Bezobratlí

Fauna denních motýlů

Byly zjištěny tyto druhy motýlů:

- žluťásek řešetlákový (*Gonepteryx rhamni*) – úsek 1
- bělásek řepkový (*Pieris napi*) – úsek 1, 2, 3,
- bělásek řepový (*Pieris rapae*) – úsek 1, 3
- okáč luční (*Maniola jurtina*) – úsek 1, 2
- babočka bílé C (*Polygonia c-album*) – úsek 1
- okáč pohánkový (*Coenonympha pamphilus*) – úsek 1, 2, 3
- okáč prosičkový (*Aphantopus hyperanthus*) – úsek 1,2
- modrásek jehlicový (*Polyommatus icarus*) – úsek 1
- babočka paví oko (*Inachis io*) – úsek 1, 2, 3 (housenky)

Jedná se bez výjimky o naprosto běžné druhy motýlů vázaných na travnaté plochy, louky a lesní okraje.

Fauna brouků

Úplný přehled zjištěných druhů v jednotlivých mapovaných úsecích udává Tabulka 6. Tabulka neudává počty kusů, jelikož u hojných druhů byl odebrán pouze vzorek k determinaci z každého úseku. Celkem bylo zaznamenáno 64 druhů brouků z 20 čeledí.

Úsek 1 – Zjištěno 50 druhů. Druhově nejbohatší úsek. Vyšší biodiverzita způsobena patrně větším počtem různých biotopů (fragment listnatého lesa, rozptýlená zeleň, křoviny, louka a pole). Zjištěn 1 ohrožený druh.

Zlatohlávek tmavý – *Oxythyrea funesta* (Poda, 1761) – druh ohrožený dle vyhlášky 395/1992 Sb. Vyhláška sice tento druh uvádí jako ohrožený, avšak zhruba v posledních 15ti letech došlo k masivnímu rozšíření tohoto druhu po celé ČR. V Červeném seznamu ohrožených druhů (Farkač, J., Král, D. & Škorpík, M. 2005) již tento druh není uveden v žádné kategorii. Dnes široce rozšířený, místy hojný druh bez výrazného nároku na biotop.

Úsek 2 – Zjištěno 31 druhů. Nejvíce druhů zaznamenáno na okraji silnice a železničním náspu.

Úsek 3 – Zjištěno 17 druhů. Druhově nejchudší úsek. Pouze druhy rudерálních stanovišť, monokulturních polí a druhově chudých, intenzivně kosených luk.

Tabulka 1. Přehled zjištěných druhů brouků ve čtyřech sledovaných úsecích. Znakem X jsou označeny úseky, ve kterých byl uvedený druh zaznamenán.

Tabulka 6 přehled zjištěných druhů brouků na všech kontrolovaných lokalitách

Čeleď	Druh	Úsek 1	Úsek 2	Úsek 3
Anthicidae Latreille, 1819	<i>Notoxus monoceros</i> (Linnaeus, 1761)	X	X	
Buprestidae Leach, 1815	<i>Anthaxia nitidula nitidula</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	X
	<i>Agrilus</i> sp.		X	
Cantharidae Imhoff, 1856	<i>Cantharis lateralis</i> Linnaeus, 1758	X	X	
	<i>Cantharis livida</i> Linnaeus, 1758	X	X	
	<i>Cantharis rufa rufa</i> Linnaeus, 1758	X	X	X
Carabidae Latreille, 1802	<i>Amara aenea</i> (De Geer, 1774)	X	X	X
	<i>Poecilus cupreus</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	X
	<i>Harpalus affinis</i> (Schränk, 1781)		X	
	<i>Pseudoophonus rufipes</i> (De Geer, 1774)	X	X	X
Cerambycidae Latreille, 1802	<i>Rupela maculata</i> Poda, 1761	X		
	<i>Calamobius filum</i> (Rossi, 1790)		X	
	<i>Pseudovadonia livida livida</i> (Fabricius, 1776)	X	X	X
	<i>Dinoptera collaris</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	
Chrysomelidae Latreille, 1802	<i>Cryptocephalus ocellatus</i> Drapiez, 1819	X		
	<i>Cassida stigmatica</i> Suffrian, 1844	X	X	
	<i>Goniocenta fornicata</i> (Brüggemann, 1873)	X		X
	<i>Oulema melanopus</i> (Linnaeus, 1758)	X		

	<i>Clytra laeviuscula</i> Ratzeburg, 1837	X		
	<i>Crepidodera aurea</i> (Geoffroy, 1785)	X		
	<i>Crepidodera lamina</i> (Bedel, 1901)	X		
	<i>Luperus luperus</i> (Sulzer, 1776)	X		
	<i>Luperus viridipennis</i> (Germar, 1824)	X		
Coccinellidae Latreille, 1807	<i>Coccinella septempunctata septempunctata</i> Linnaeus, 1758	X	X	
	<i>Harmonia axyridis</i> (Pallas, 1773)	X	X	X
	<i>Subcoccinella vigintiquatuorpunctata</i> (Linnaeus, 1758)	X		
	<i>Tytthaspis sedecimpunctata</i> (Linnaeus, 1761)	X	X	
Curculionidae Latreille, 1802	<i>Lixus bardanae</i> (Fabricius, 1787)	X		
	<i>Curculio glandium</i> Marsham, 1802	X		
	<i>Curculio pellitus</i> (Boheman, 1843)	X		
	<i>Phyllobius oblongus</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	
	<i>Baris artemisiae</i> (Herbst, 1795)			X
	<i>Eusomus ovulum</i> Germar, 1824	X	X	X
	<i>Polydrusus formosus</i> (Mayer, 1779)	X	X	X
Dermestidae Latreille, 1804	<i>Attagenus unicolor unicolor</i> Brahm, 1791	X		
Elateridae Leach, 1815	<i>Agrypnus murinus</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	X
	<i>Limonium minutus</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	X
	<i>Dicronychus cinereus</i> (Herbst, 1784)	X		
	<i>Hemicrepidius niger</i> (Linnaeus, 1758)	X		
	<i>Melanotus brunnipes</i> (Germar, 1824)	X		
Geotrupidae Latreille, 1802	<i>Anoplotrupes stercorosus</i> (Hartmann in L. G. Scriba, 1791)	X		
Histeridae Gyllenhal, 1808	<i>Margarinotus striola striola</i> (Sahlberg, 1819)			
Melyridae Leach, 1815	<i>Malachius bipustulatus</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	
	<i>Cordylepherus viridis</i> (Fabricius, 1787)	X	X	
	<i>Clanoptilus geniculatus</i> (Germar, 1824)	X	X	X
	<i>Dasytes plumbeus</i> (O.F. Müller, 1776)	X	X	X
Oedemeridae Latreille, 1810	<i>Oedemera lurida</i> (Marsham, 1802)	X	X	
	<i>Oedemera femorata</i> (Scopoli, 1763)	X		
	<i>Oedemera virescens</i> (Linnaeus, 1767)		X	
Scirtidae Fleming, 1821	<i>Cyphon palustris</i> C. G. Thomson, 1855	X		
Scarabaeidae Latreille, 1802	<i>Oxythyrea funesta</i> (Poda, 1761)		X	
	<i>Phyllopertha horticola</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	

	1758)			
	<i>Onthophagus coenobita</i> (Herbst, 1783)			X
Scaptiidae Gistel, 1848	<i>Anaspis frontalis</i> (Linnaeus, 1758)	X	X	
Silphidae Latreille, 1806	<i>Oiceoptoma thoracicum</i> (Linnaeus, 1758)			
	<i>Nicrophorus humator</i> (Gleditsch, 1767)			
	<i>Nicrophorus vespillo</i> (Linnaeus, 1758)			
	<i>Nicrophorus vespilloides</i> Herbst, 1784			
Staphylinidae Latreille, 1802	<i>Philonthus</i> sp.	X		X
	<i>Quedius</i> sp.	X		
	<i>Atheta fungi</i> (Gravenhorst, 1806)	X		
	<i>Ontholestes tessellatus</i> (Geoffroy, 1785)			
	<i>Aleochara curtula</i> (Goeze, 1777)			
Tenebrionidae Latreille, 1802	<i>Isomira thoracica</i> (Fabricius, 1792)	X		

Obratlovci

Obojživelníci a plazi

Na celém sledovaném území byl pozorován pouze jeden druh obojživelníka a to skokan zelený (*Pelophylax kl. Esculentus*) resp. hybrid skokana skřehotavého a krátkonohého. Jedná se o silně ohrožený druh dle vyhlášky 395/1992 Sb. Skokan zelený byl pozorován na malém rybníku na západním okraji Kostomlat a dále slyšen nad stavidlem zdejšího jezu na Vlkavě, což je cca 50 m od budoucí výstavby. Jednalo se vždy o počet několika kusů.



Obrázek 11 stanoviště skokana zeleného na Vlkavě nad stavidlem a skokan zelený zachycený na malém rybníčku v Kostomlatech



Obrázek 12 místa nálezů skokana zeleného

Poblíž kolejíště v Kostomlatech a na břehu Vlkavy byly pozorovány 2 exempláře ještěrky obecné (*Lacerta agilis*).



Obrázek 13 místa nálezů ještěrky obecné a jejich fotografie z lokality

Ptáci

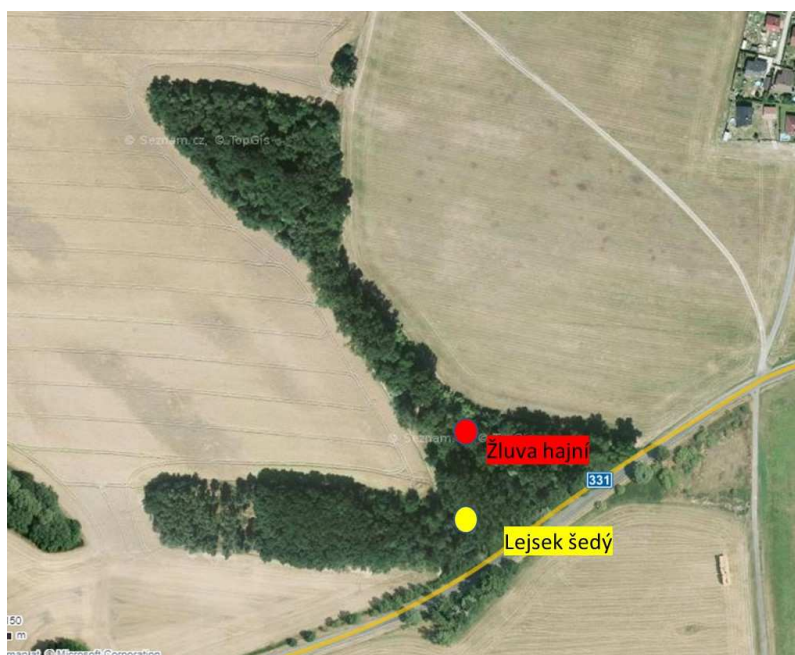
Úplný přehled zjištěných druhů a počtu jedinců v jednotlivých mapovaných úsecích udává Tabulka 7.

Úsek 1

Tento úsek byl na avifaunu nejbohatší, vzhledem k tomu, že se zde vyskytuje větší množství různých biotopů od fragmentu listnatého lesa, přes rozptýlenou zeleň a křoviny, okraje vesnic až po louky a pole. Bylo zjištěno celkem 30 druhů ptáků. Většina z nich představuje běžné druhy podobných biotopů, za zmínku stojí výskyt slavíka obecného, leska šedého a žluvy hajní (Tabulka 1).

Lejsek šedý (*Muscicapa striata*) - druh ohrožený dle vyhlášky 395/1992 Sb. Druh byl na lokalitě zjištěn v počtu jednoho zpívajícího samce (předpoklad výskytu jeden pár), a to v úseku 2 – viz mapa níže. Druh je vázaný na světlejší lesy všech typů, včetně parků a zahrad. Přestože je uveden ve výše zmíněné vyhlášce, jedná se o druh široce rozšířený a poměrně hojný. Výstavbou silnice zřejmě bude biotop druhu zasažen, to však bude mít zcela marginální vliv na výskyt druhu v oblasti. Většina fragmentu lesa zůstane zachována a druh se zde může vyskytovat i nadále.

Žluva hajní (*Oriolus oriolus*) - druh ohrožený dle vyhlášky 395/1992 Sb. Druh byl na lokalitě zjištěn v počtu jediného páru – viz mapa níže. Druh je vázaný na listnaté lesy nižších poloh, především lužní lesy. Přestože je druh uveden ve výše zmíněné vyhlášce, jedná se o druh široce rozšířený a poměrně hojný. Výstavbou silnice zřejmě nebude biotop druhu zasažen, bude jen zmenšena rozloha lesíku.



Obrázek 14 nález obou zvláště chráněných druhů ptáků

Úsek 2

Bylo zjištěno 10 běžných druhů ptáků vázaných na otevřené biotopy a rozptýlenou zeleň (Tabulka 7).

Úsek 3

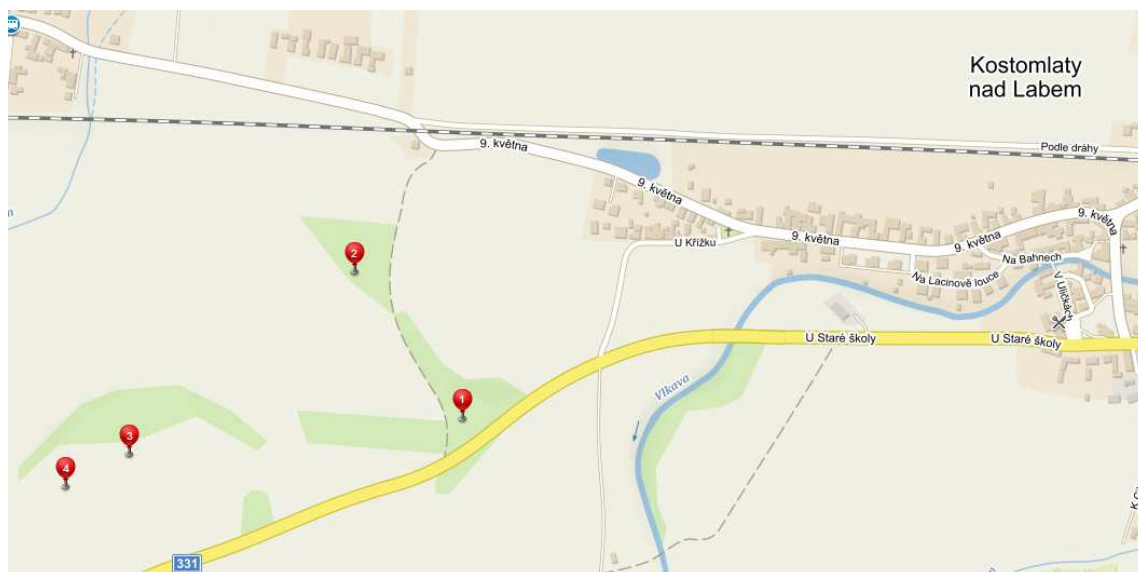
Bylo zjištěno pouze 6 běžných druhů ptáků vázaných na pole (skřivan polní), rozptýlenou zeleň (kos černý, sýkora koňadra, vrabec polní, skřivan obecný) a ruderalní porosty (rákosník zpěvný)

Tabulka 7přehled zjištěných druhů ptáků a počtu jedinců v jednotlivých mapovaných úsecích. Číslo znamená počet zpívajících samců, hvězdičkou jsou označeny počty viděných jedinců.

český název	vědecký název	úsek 1	úsek 2	úsek 3
Skřivan polní	<i>Alauda arvensis</i>	2	2	3
Mlynařík dlouhoocasý	<i>Aegithalos caudatus</i>	1	0	0
Káně lesní	<i>Buteo buteo</i>	1*	0	0
Konopka obecná	<i>Carduelis cannabina</i>	1	0	0
Zvonek zelený	<i>Carduelis chloris</i>	1	1	0
Stehlík obecný	<i>Carduelis carduelis</i>	2	1	0
Dlask tlustozobý	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	1	0	0
Holub hřivnáč	<i>Columba palumbus</i>	1*	0	0
Strakapoud velký	<i>Dendrocopos major</i>	1	0	0
Strnad obecný	<i>Emberiza citrinella</i>	2	2	3
Červenka obecná	<i>Erithacus rubecula</i>	2	0	0
Pěnkava obecná	<i>Fringilla coelebs</i>	2	0	0
Sojka obecná	<i>Garrulus glandarius</i>	1*	0	0
Vlaštovka obecná	<i>Hirundo rustica</i>	2*	0	0
Slavík obecný	<i>Luscinia megarhynchos</i>	1	0	0
Konipas bílý	<i>Motacilla alba</i>	0	1	0
Lejsek šedý	<i>Muscicapa striata</i>	1	0	0
Žluva hajní	<i>Oriolus oriolus</i>	1	0	0
Sýkora modřinka	<i>Cyanistes caeruleus</i>	2	1	0
Sýkora koňadra	<i>Parus major</i>	3	0	1
Vrabc polní	<i>Passer montanus</i>	1	0	1
Rehek domácí	<i>Phoenicurus ochruros</i>	1	0	0
Rehek zahradní	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	0	0	0
Budníček menší	<i>Phylloscopus collybita</i>	2	1	0
Brhlík lesní	<i>Sitta europaea</i>	1	0	0
Hrdlička zahradní	<i>Streptopelia decaocto</i>	0	0	0
Špaček obecný	<i>Sturnus vulgaris</i>	2*	4*	0
Pěnice černohlavá	<i>Sylvia atricapilla</i>	3	0	0
Pěnice slavíková	<i>Sylvia borin</i>	1	0	0
Pěnice hnědokřídlá	<i>Sylvia communis</i>	1	2	0
Rákosník zpěvný	<i>Acrocephalus palustris</i>	0	0	1
Střízlík obecný	<i>Troglodytes troglodytes</i>	1	0	0
Kos černý	<i>Turdus merula</i>	2	1	1
Drozd zpěvný	<i>Turdus philomelos</i>	1	0	0

Savci

Ze středních a velkých savců byl pozorován pouze zajíc polní (*Lepus europaeus*) a podle pobytových značek ještě, prase divoké (*Sus scrofa*) a srnec obecný (*Capreolus capreolus*). Zvěř byla nalézána rozptýleně s větší koncentrací v malém lesíku a remízích nacházejících se jižně od Kostomlat.



Obrázek 15 Pozorování lesní zvěře 1, 3, 4 srnec a 2 zajíc



Obrázek 16 zajíc polní pozorovaný na okraji lesíku západně od Kostomlat

Předpokládané přímé a nepřímé vlivy na rostliny a živočichy

Průzkumy ukázaly na absenci významných druhů rostlin. Společenstva tvoří běžné druhy, u kterých nelze předpokládat vliv záměru na tato stanoviště. Trasování silnice je vedeno zejména po polních pozemcích, na kterých se nachází kromě zemědělských plodin pouze běžné a adaptabilní druhy. Přemostění Hronětického náhonu a Vlkavy bude uskutečněno podél stávající železniční trati a pravděpodobně zasáhne do části břehových porostů. Tyto porosty jsou však tvořeny černými bezy nebo topoly kanadskými tedy kříženci domácího topolu černého (*Populus nigra*) s americkými druhy (např. *Populus deltoides*), které nepředstavují vyšší ekologickou hodnotu.

Biologické průzkumy prokázaly přítomnost 5 zvláště chráněných druhů živočichů:

1. Zlatohlávek tmavý (O)
2. Skokan zelený (SO)
3. Ještěrka obecná (SO)
4. Lejsek šedý (O)
5. Žluva hajní (O)

Vzhledem k jejich nárokům na stanoviště, rozšíření a dotčení jejich biotopů, vyjma ještěrky obecné, lze vlivy záměru modernizace železniční trati na tyto druhy vyloučit.

Zlatohlávek tmavý

Vyhlaška sice tento druh uvádí jako ohrožený, avšak zhruba v posledních 15ti letech došlo k masivnímu rozšíření tohoto druhu po celé ČR. V Červeném seznamu ohrožených druhů (Farkač, J., Král, D. & Škorpík, M. 2005) již tento druh není uveden v žádné kategorii. Dnes široce rozšířený, místy hojný druh bez výrazného nároku na biotop.

Skokan zelený

Skokan zelený je podobně jako skokan skřehotavý vyloženě vodní druh, ve vodě nebo těsně u vody tráví celý rok, takže u něj neprobíhá žádná migrace do terestrických ekosystémů. V ČR se rozmnožuje a žije v různých typech vodních těles se zastoupením vodní vegetace. Nejčastějším biotopem je u nás rybník s litorálními porosty. Kromě rybníků se rozmnožuje v různých větších tůních, v jezírkách v písčivých, lomech a na výsypkách, v koupalištích, požárních nádržích a různých jiných vodních nádržích, ve vodních kanálech, slepých říčních ramenech a v zahradních jezírkách a bazénech. Optimální jsou pro něj vodní plochy bez ryb nebo s nízkou rybí obsádkou, ale toleruje i vyšší rybí obsádky. Tento druh skokana má velice dobrou osidlovací a migrační schopnost.

Plánované přeložky silnic ani modernizace železničního svršku do těchto biotopů nezasáhnou. Vodní biotop - rybník zůstane při modernizaci trati nedotčen a stejně tak i vzdutí na Vlkavě.

Lejsek šedý

Druh byl na lokalitě zjištěn v počtu jednoho zpívajícího samce. Druh je vázaný na světlejší lesy všech typů, včetně parků a zahrad. Přestože je uveden ve výše zmíněné vyhlášce, jedná se o druh široce rozšířený a poměrně hojný. Výstavbou silnice nebude biotop druhu zasažen.

Žluva hajní

Druh byl na lokalitě zjištěn v počtu jediného páru. Druh je vázaný na listnaté lesy nižších poloh, především lužní lesy. Přestože je druh uveden ve výše zmíněné vyhlášce, jedná se o druh široce rozšířený a poměrně hojný. Výstavbou silnice nebude biotop druhu zasažen.

Ještěrka obecná

Jeden z nejrozšířenějších druhů ještěrky v České republice. Žije pod kameny nebo ve skulinách. Přestože je v České republice druhem chráněným, patří do druhů ještěrek v zemi nejrozšířenějších. Obývá především suchá a slunná místa a to stráně, i okraje lesů. Stavba se může okrajově dotknout jejich biotopu.

V případě ještěrky obecné tak lze hovořit o možném přímém ovlivnění výstavbou a to:

- zánikem současných biotopů,
- mortalitou jedinců či zánikem místní populace

Přímé vlivy

Zánik současných biotopů

Jedná se především o možný zánik kamenitého nebo travnatého stanoviště podél trati nebo v jeho okolí. Úpravy železničního náspu a okolí budou výrazné a tudíž mírný vliv na místní populaci ještěrek obecných lze předpokládat.

Mortalita jedinců popř. zánik místní populace

Stavební práce a pojezdy techniky mohou zapříčít úmrtí jedinců na lokalitě.

Nepřímé vlivy

Rušení úpravami v době hnízdění

Z náskresů je patrné, že zásahy do dřevin rostoucích mimo les budou minimální. Proto rušení ptáků během hnízdění by mohlo nastat pouze u Hronětického náhonu.

Rozšiřování invazních a nepůvodních druhů rostlin

Na hodnocených lokalitách se invazní rostliny nacházely zejména podél tratě. Mohlo by však dojít k vyššímu rozšíření při výstavbě silnic i železnice.

Závěr hodnocení vlivů

1. Plánovaná výstavba silniční sítě nijak neovlivní již tak chudá společenstva rostlin a živočichů.
2. Jediným rizikem by mohlo být zavlečení a rozšíření nepůvodních a invazivních rostlin a mírný vliv populaci ještěrky obecné.
3. Jak již bylo uvedeno výše, 4 zvláště chráněné druhy z 5 pozorovaných nebudou nijak ovlivněné, jelikož
 - a) jsou běžně rozšířené (zlatohlávek, skokan, lejsek, žluva)
 - b) mají malou vazbu na stanoviště (zlatohlávek)
 - c) byly pozorovány na stanovištích, která jsou v dostatečné vzdálenosti od budoucí výstavby (skokan, lejsek, žluva)
 - d) neopouští stávající stanoviště (vodní prostředí – skokani)
4. Pozornost by tak měla být zaměřená pouze na ještěrku obecnou a zamezení šíření nepůvodních druhů rostlin.

Popis opatření navržených k prevenci

- Před započítím stavby by bylo vhodné uskutečnit biologický průzkum, jehož cílem by mělo být zjištění míst výskytu ještěrky obecné instalace dočasných migračních zábran a popřípadě záchranný transfer ještěrky obecné.
- Průzkum, instalaci zábran a záchranný transfer by měla dělat odborně fundovaná osoba.
- Vzhledem rozsahu prací doporučujeme pro stavbu ustanovit biologický dozor, což je osoba s prokázanou odbornou erudicí, která by měla mít na starost dohled nad postupem výstavby. Náplní jeho práce by měl být dozor nad záchranným přenosem chráněných rostlin a živočichů, a také dozor nad ochranou ostatních rostlin a živočichů, aby nedocházelo k jejich nadměrnému poškození a úhynu.
- Uložená opatření stavební firmě budou oznámena orgánům ochrany přírody.
- Zkoumané území se vyznačuje poměrně nízkou diverzitou druhů, což je dáno intenzivně-zemědělským charakterem území a vyšším obsahem živin v půdě. Při stavbách tohoto charakteru se nelze vyhnout navážkám materiálů a zemin, kde hrozí zvýšené riziko kontaminace invazními druhy rostlin. Případná vzniklá ohniska těchto druhů je potřeba neprodleně zlikvidovat a zabránit tím jejich dalšímu šíření. Právě silniční koridory fungují jako vektory šíření invazních rostlin.
- Pro výsadbu podél silnice vybírat ze sortimentu geograficky původních taxonů.
- Případné kácení břehových porostů uskutečnit mimo hnízdní období.

Shrnutí a závěr

- V rámci biologického posouzení byly hodnoceny 3 zájmové lokality, na kterých se připravuje v rámci modernizace železniční tratě úprava místních komunikací v podobě přeložek a nadjezdů.
- Hodnocené území není ekologicky významné. Většinu plochy tvoří agrární a urbanizovaná krajina s nízkou druhovou diverzitou.
- Výstavbou přeložek a nadjezdů dojde k mírnému ovlivnění populace ještěrky obecné (*Lacerta agilis*). Minimalizaci zásahů do místní populace umožní jejich upřesňující průzkum před započítáním prací doplněný o instalaci lehkých migračních zábran mezi biotopem ještěrky a stavenišťem a případný záchraný transfer na vhodná stanoviště mimo dosah výstavby.
- Ostatní pozorované chráněné druhy (4 druhy) nebudou záměrem ovlivněny.
- Jako kompenzační opatření k narušení ostatních stávajících biotopů dále doporučuji minimalizaci kácení, biologický dozor a náhradní výsadbu původních dřevin.
- Na závěr je třeba konstatovat povinnost investora zabezpečení výjimky z ochranných podmínek zvláště chráněného druhu – ještěrky obecné, povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les a souhlasné stanovisko k zásahu do významného krajinného prvku – niva, vodní tok.

Prameny

1. CULEK, M.: Biogeografické členění České republiky, Praha: ENIGMA, 347 s. ISBN 80-85368-80-3 (1996)
2. JANDA J., ŘEPA P.: Metody kvantitativního výzkumu v ornitologii. - Okr. vlastiv. muz. MOS v Přerově a KSPPOP Ostrava: 1-158 (1986)
3. KUBÁT, K. (ed.): Klíč ke květeně České republiky. 1. vyd. Praha: Academia. 928 s. ISBN 80-200-0836-5 (2002)
4. PROCHÁZKA, F. (ed.): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). In Příroda. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 18, s. 1 – 166. ISBN 80-86064-52-2 (2001)
5. SKALICKÝ, V.: Regionálně fyto geografické členění. In: Hejný S. a Slavík B.: Květena ČSR I., Academia, Praha, textová část, s. 103-121 (1988)
6. ZWACH, I: Obojživelníci a plazi České republiky (2013)
7. Projektové podklady záměru od společnosti SUDOP PRAHA a.s.
8. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
9. Vyhláška č. 395/1992 Sb.
10. <http://geoportal.gov.cz>
11. <http://mapy.nature.cz>
12. <http://obojzivelnici.wbs.cz/skokan-zeleny.html>